

SLOVENSKO DRUŠTVO

PLANICA
SPRINGVALE INC.

*Novice
Bulletin*

SLOVENIAN ASSOCIATION

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE !!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
enako do RIMA, FRANKFURTA

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk lepe
Slovenije in vseh strani sveta...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Eric Ivan GREGORICH
DONVALE TRAVEL SERVICE
1042/1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC., 3109
TEL: 842 5666

Licence No: 30218

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952
dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

P.T.A COATINGS AUST. PTY.LTD.

Reclamation of - conveyor screw flood
and P.T.A welding of forge - diecast
and extruder dies.

Joseph Varglien
Managing Director
175 Wellington rd., Clayton, 3168
Tel: 561 9555
Fax: 561 9155

Dnevno sveža jajca
lahko dobite pri
vašem rojaku....

ALMA AUGUSTIN POSTREGNA
LOT 1, CHAPEL ROAD.,
KEYSBOROUGH
Ph: 798 2853

Slovensko Društvo "Planica", Springvale, Inc.
Lot 1, Springvale Road, Bangholme 3175
P.O.Box 1188, Rosebank Avenue, South Clayton, 3169
(03) 772 6235

"Novice" Odbor: Meta Lenarčič, Lucija Smec, Vera Brne
in Yanja Srkulj.

Vaše prispevke pošljite na poštni naslov društva. Za podpisane
članke odgovarja pisec sam.

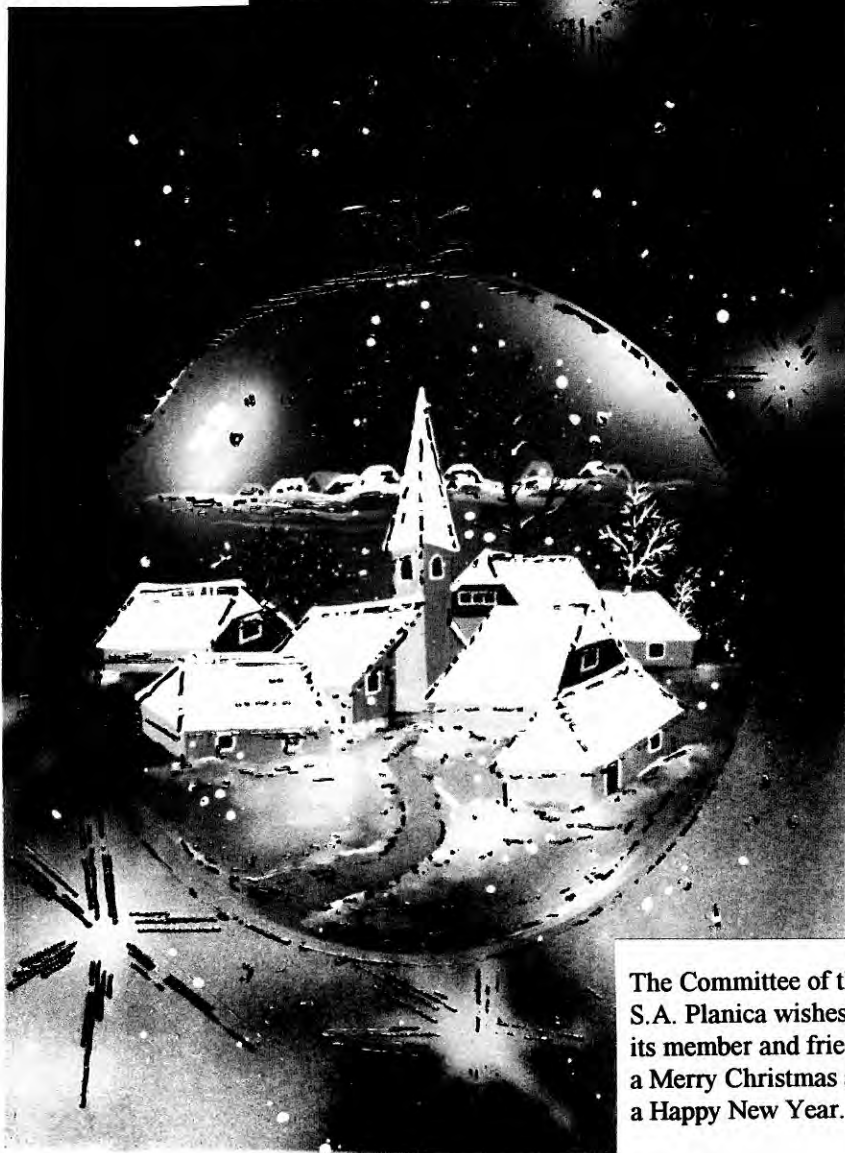
“NOVICE”

Bulletin

Leto XV , St 63
December 1995

Odbor S.D. Planica
želi vsem članom in
prijateljem vesele in
blagoslovljene Božične
praznike in srečno
Novo Leto.

The Committee of the
S.A. Planica wishes all
its member and friends
a Merry Christmas and
a Happy New Year.

SPOŠTOVANI ČLANI IN PRIJATELJI DRUŠTVA "PLANICA".

Zopte je prišel čas, da napišem in opišem kaj se dogaja na naši Planici. Verjetno ste že sami opazili, da Planica še vedno stoji in, da so vrata vsakemu odprta, kateremu je pri srcu domačnost in prijateljsko razumevanje v društvenih prostorih.

Vsi, ki ste se v nedeljo popoldne udeležili očetovske proslave ste gotovo čutili tisto domačnost in prijateljstvo, katero vam nudi le dom in družina. Za nas "Planičarje" in vse naše prijatelje je Planica naš drugi dom - naša velika družina, kjer lahko doživimo to, za kar je bila Planica ustanovljena. Prijateljstvo občutijo tudi tisti, ki se potrudijo in nas razveselijo z obiskom na različnih prireditvah. Ogromno je dela in priprav za take popoldneve, toda našim pridnim odbornicam ni nikoli pretežko, obratno - po napornem delu v kuhinji se naši znani pevki skupaj z Lidijo Lapuh potrudijo in nam skupaj zapojejo nekaj domačih pesmi in tako poživijo vse ostale pevce in pa še pivec.

Prav takega veselja smo bili deležni ob priliki "smorgesborda", ki je bil 12. nov. 95. Zasluga gre zopet kuharicam in pa tudi kuharjem - Stankotu Mohorovičiču in Dragotu Vlahu za odlično pripravljeno pečenko. Še enkrat vsem, ki ste darovali trud in delo v imenu vseh, prav lepa hvala. Lepo se zahvaljujem tudi za vaš obisk, saj je bilo 109 rezervacij, ker brez vašega obiska bi bil naš trud zastonj. Še nekaj bi rad omenil, glede teh kosil, vem, da bi bilo lepo, če bi dali vodilnemu odboru nekakšen odgovor - kako bi bilo v primeru takšno kosilo imeti na Planici vsaj enkrat mesečno. Mi smo pripravljene, da bi bili postreženi po domače z najboljšo hrano - domačo hrano. Bodimo kot so drugi: "Svoji k svojim", prijatelji k prijateljem! -Društvo bi tako imelo vsaj v nedeljah malo več živahnosti in pa lepšo bodočnost.

Pred koncem tega pisma naj se še lepo zahvalim mladi učiteljici Lidiji Lapuh, ki s svojo neutrudljivo voljo in ljubeznijo do Planice poučuje Vaše otroke in jih tako pripravlja, da bodo enkrat dobri in zvesti člani društva. Vedno je pripravljena brez godrnjanja delati. Upam Lidija, da si izpite uspešno opravila, kar tako korajžno naprej. Planica potrebuje take mlade kot si ti. Tudi pri razsvetljavi v dvorani se je nekaj izboljšalo? Drugič vam bom po povedali kdo je bil odgovoren za to delo. Vsem, kateri obiskujete prireditve na Planici vam izrekam v imenu odbora -hvala- za Vašo pomoč in podporo.

Vsem skupaj pa srečne, blagoslovljene božične in novoletne praznike, veliko medsebojnega razumevanja - Srečno 1996.

S spoštovanjem Matija Cimerman.

TAJNIK SE OGLAŠA

Leto se hitro zasuče naokrog, pa ne glede z katerim mesecem ga označimo za začetek. Zato delo seveda - mati narava nezmotljivo skrbi, četudi se nam zdi, da je leto za letom krajše.

Tako se je kolo leta zasukalo že do polovice odkar smo imeli društvene volitve, četudi o tem morda več ne razmišljamo. Dan volitev pa je tudi začetek novega člansko-finančnega leta. Zato prosim v imenu odbora - oziroma našega-vašega društva tiste, ki še niste poravnali članarine, da po možnosti tudi to uredite.

Dostikrat se ponavljajo ista vprašanja glede članarine. Navedel bom kratko razložitev.

- ◆ *Letna članarina je \$40.00; družinsko - vključeni so otroci do 18 let starosti ali v posameznem primeru.*
- ◆ *Letna članarina za upokojene je \$20.00; vključeno mož in žena ali v posameznem primeru.*
- ◆ *Letna članarina za mladince je \$20.00; od 18 do 21 leta starosti.*
- ◆ *Letna članarina za študente je \$20.00 - "Only Full Time Students".*

Če kdo želi podrobnejše informacije je vedno dobrodošel.

Lepo je da se zbiramo; bodisi ob plesnih, kulturnih in športnih prireditvah, ob prijetnih petkovih ter nedeljskih uricah skupnega kramljanja ali celo kot ena velika družina ob zbrani domači pesmi. Vse to je del naših korenin, ki jih še vedno radi in ponosno ohranjamo. Zato obiščite svoje društvo in pripeljite prijatelje.

Ob koncu pa želim v imenu svoje družine vsem članom in prijateljem ter sorojakom vesele in blagoslovljene Božicne praznike. Za leto 1996 pa obilo sreče, ljubega zdravja ter polno lepega uspeha pri nadaljnjem skupnem delu.

Tajnik: Ivan Lapuh

RIBIČI "PLANICE" PRIPOVEDUJEJO

Tudi ribiči "Planice" so imeli svoj "letni ribolov", ki so se podali 19.10.95 za Lake Youcanbeen, Snowy Mountains. Prve tri dni jim je vreme nevsmiljeno nagajalo. Naslednje tri dni pa se jim je malce nasmehnilo. Še večja smola pa je bila, da so bile ta čas tudi ribe na dopustu, zato jih ubogi ribiči niso niti videli.

Dobre volje pa ni manjkalo v družbi "starih" ribičev. Ob domačih dobrotah je sladka kapljica prijetno ogrela po žilah kri in v družčini je nastalo pravo mladostno veselje.

Ribe res veljajo za zdravo hrano človeškemu telesu - velja pa tudi to; da je vesela družba zdrava za dušo in srce.

Ivan Lapuh

ZA LOVCE IN RIBIČE

Če želja te vroča bo gnala,
al' puška ti zajca pregnala
in ribca pred trnkom odplava,
potem pa boli te res glava.

V Gippsland rojak mi pohiti
če ribco želiš ti prijeti;
dá se tud' raco in zajca zadeti,
potrpljenja pač malo moraš imeti.

Ivan Lapuh

ZA SMEH

Mož: Žena, poglej spričevalo,
fant je dobil v šoli same od-
lične. Pamet je dobil od mene.
Žena: Verjetno, kajti jaz svojo
še vedno imam.

Moški smo pa res srečni. Ko se
rodimo, čestitajo materam; ko
se poročimo, občudujejo neves-
to; ko postanemo očetje, dobi-
jo rože žene.-

LOVCI "PLANICE" SE OGLAŠAJO

V petek 20.10.95 se nas je nekaj lovcev odpravilo za Deneliquen, NSW na lov na divje prašiče. Ob prihodu na cili smo si najprej postavili po lovsko stanovanje - šotore. Prvi dan nam je bil vremensko še kar naklonje. Naslednji dan je prispela in se nam pridružila še druga skupina lovcev. Skupno smo se podali na lov, četudi nam je narava začela kazati svoje zobe. Veter je pihal tako močno, da sta Stane in Valentin izmenično ostajala v šotoru, da ga nebi slučajno odnesel. Kljub slabemu vremenu pa je lov bil še kar uspešen, čeprav nas je narava predčasno odpravila nazaj na pot proti domu.

Na "Camping-u", ki smo ga imeli za "Melbourne Cup long weekend" pri Erici, se nas je zbralo kar lepo število, četudi tokrat nismo imeli vremenske sreče. Koliko se nas je pač vreme usmililo, smo se sprehodili po lepi naravi in navžili svežega zraka, da so nam kuharske dobrote še bolj teknile. Slabo vreme pa nam ni odvzelo naše dobre volje, saj je vesela družba zamenjala za mokrimi oblaki skrito sonce.

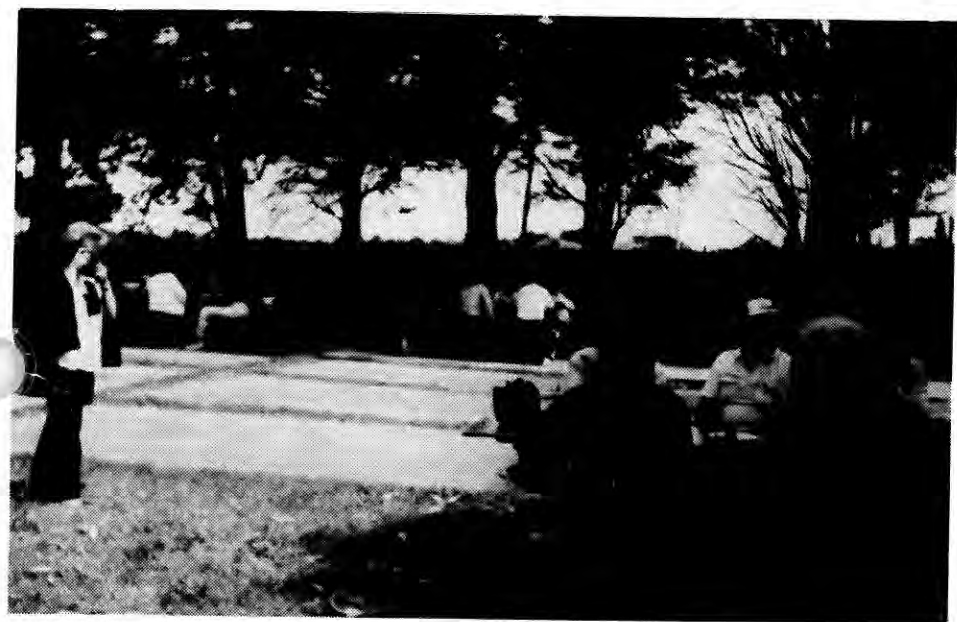
V imenu lovsko-ribiške družine želim članom in prijateljem Vesele Božične praznike - v letu '96 pa mnogo sreče ter obilo uspeha pri nadaljnem skupnem delu.

V upanju, da bo taka skupnost vodila še naprej, vas vse lepo pozdralja

Starešina: Oto Verdenik

*Prodajalka: Naj odstranim ce-
no?*

*Ne, ne, ni treba, rajši dodajte
še eno ničlo na koncu. Veste
to darilo je za taščo.*

BALINARJI SE OGLAŠAJO!

V nedeljo 17.septembra smo se zbrali vsi "Planičarji", tisti,ki imamo veselje do balinanja in pa tisti,ki ga nimajo, da se pomerimo na baliniških. Dan je bil odličen,vreme kot naročeno,veselja na pretek. Vsi smo se trudili,da si priborimo prvo mesto. Jaz mislim,da to ni bilo toliko pomembno; več velja vesela družba,kar je tudi ni manjkalo.BBQ je bil odličen,saj je bilo vsega na razpolago - še ostalo nam je - tako smo se posladkali še za večerjo, da smo lažje popili in nato še zapeli ob spremljavi Dragota Sepiča na harmoniki.

Čestitam L.Bergoč in možu Frenku za dobljeno prvo mesto. Dobila sta klobase, dve posušeni prati,kar je Frenk mislil,da sta dva suha jezika in je kar hitro sam oba vzela z upanjem,da mu bosta prav prišla,ter steklenico Wiskeya. Enako čestitamo tudi A.Grlj in M.Benčič za dobljeno drugo mesto,kar je bilo malo manj klobas, manjša prekažena prata in pivo. Ker ni bilo dovolj žensk smo morali napraviti dva para dvojk samo moških. Da je bilo malo več veselja, so jim ženske sešile krila,tako, da so vsaj pod noge zgledali kot ženske,če ne že po obrazih.

Najlepša hvala družini Kinkela za poklon vseh dobitkov in za vso njihovo pomoč. Enaka zahvala vsem ženskam za pripravo hrane in fantom za odličen BBQ. Vsem balinarjem in balinarkam, ki ste prisostvovali-hvala-

1.oktobra so balinarke in balinarji gostovali pri Istra klubu za njihov pokal. Na žalost mi nismo imeli uspeha,ker so igralci Istre odnesli vsa mesta.

8.oktobra so balinarji gostovali pri SDM za njihov pokal. Tudi tam ni bilo sreče. Domov smo se vrnili brez pokalov,upamo, da bo drugič več sreče.

22.oktobra pa smo gostovali na Jadranu za njihov pokal. Na ta dan smo nastopali samo amaterji,profesionalci -balinarji so se to pot odpravili na drugi šport in to na ribe. Menili so se,ker nimajo sreče pri balinanju,bo gotovo več pri ribolovu.

Tako smo se amaterji odpravili na pot k društvu Jadran. Skrbelo nas je,kako bomo prišli do Jadrana,ker je deževalo vso noč in celo pot do tam. Bog nas je uslišal,tako,da smo se tudi nazaj srečno vrnili brez kakšnih nezgod.

Torej na Jadranu je ženska trojka dobila tretje mesto.Čestitam S.Franetič,L.Bergoč in V.Vlah.Enake čestitke S.Mohorovičiču, V.Katiču in J.Koronu. Pristrčna hvala vsem balinarkam in balinarjem za udeležbo pri tem tekmovanju.

No izgleda, da naši profesionalci - balinarji so bili pa amaterji na ribolovu. Večina od njih je prišla domov praznih rok, ribe pa še sedaj veselo plavajo in se debelijo za drugič. Bo pa drugič več sreče!

Na povabilo društva Ivana Cankarja Geelong ob proslavi 40. obletnice smo se tudi balinarji in balinarke Planice pridružili temu slavlju. Praznovanje je bilo kar dva dni in, ker smo mislili, da se bomo dobro odrezali so se nekateri odločili, da bodo kar v Geelongu prenočili. Ti kateri so se odločili so mi kasneje tudi povedali, da so se lepo imeli - odšli so celo na "pokies" nekdo od te družbe je imel srečo, medtem ko vsi ostali so se počutili precej lažji v žepih. No malo veselja pa mora biti, posebno kadar je vesela družba.

Da ne bom to preveč na dolgo in široko opisoval bom kar na kratko povedal, da tri moške trojke so vse imele smolo - nič nismo dobili, še manj pa dosegli kakšne pokale, zato bi se zaradi tega že vsi v soboto lahko vrnili nazaj domov.

Šele ženska trojka nam je pokazala, kako je treba igrati, saj so odnesle kar prvo mesto. Čestitam! - V. Vlah, M. Abram in S. Franetič za tako lep uspeh (se vidi, da ženske ne mislijo na karte kot moški). V bodoče bi bila dobra zamisel, da bi nas ženske prijele v roke in nas malo trenirale. Najlepša hvala vsem balinarkam in balinarjem kateri ste prisostvovali na tem tekmovanju in se vam že sedaj priporočam za drugič.

Prvo zvezno balinanje se prične na Planici 17. decembra. Vabimo vas in pričakujemo navijače, pridite v čim večjem številu. Podprite balinarke in balinarje - dajte jim poguma in dobre volje! Nasvidenje 17. dec. 1995.

Za bližajoče se Božične in novo-letne praznike želiva vsem športnikom Planice, obilo božjega blagoslova, miru in sreče v vaših domovih, - referenta Lado Sluga, Miro Franetič

Balinarski zmagovalci na S.D.Planica: Lenčka Brgoč in F.Brgoč, Alojz Grlj in Miro Benčič ter referenta, Lado Sluga, M.Franetič.

Presenečenje in veselje ga.Slavke Franetič ob praznovanju rojstnega dneva na Planici (kje pa seveda).Še na mnogo let!

ŠOLSKO POROČILO

Šolsko leto se sedaj končuje, šola pa je potekala kar uspešno. V tem letu sem imela osem učencev. Bili so od tretjega do osmega leta starosti. Vedno so dobrodošli majhni in ne tako majhni.

Učni načrt sem pripravila takšnega, da bodo otroci veseli šli domov in radi prišli nazaj. V sporedu je bilo: besede, pisanje, risanje, barvanje, petje in seveda priprave za nastope.

Ko zaslišim majhne glasove "dober večer" ali "hvala lepa", dobim občutek da jim je veselje do slovenskega jezika.

Za nastope pa komaj čakajo, kot ste jih videli na vsaki proslavi in slišali na radio SBS Melbourne.

Drugo leto se bodo šolska vrata odprla v začetku februarja. Vabim letošnje učence nazaj v razred, pa seveda tudi nove. Če kdo ima mlajše otroke, vnuke ali vnukinje, bodo zelo dobrodošli.

Za to leto bi se rada zahvalila vsem otrokom ki so bili zelo pridni. Posebna hvala gre njihovim staršem ki so jih pripeljali vsak drugi teden in bili veseli, da bi njihovi otroci znali vsaj nekaj materinega jezika.

V imenu vseh otrok, želim članom in prijateljem vesele in blagoslovljene Božične praznike, ter zdravja, veselja in obilo prijetne domačnosti v letu 1996.

Nasvidenje v razredu drugo leto!

Učiteljica: Lidija Lapuh

V VEDNOST VSEM!

S.S.O.V (Svet Slovenskih Organizacij Viktorije) je organizacija, katera obstoja že 13 let in vključuje vsa slovenska društva v Viktoriji. Ta organizacija je bila ustanovljena, da posreduje v slučaju političnih vprašanj (prejšnjega režima), da povezuje organizacije v širšem krogu dela in da jih predstavlja pri avstralskih oblasteh z enim glasom. Sprejemala in organizirala je obiske iz Slovenije, kateri so nastopali na posameznih društvih, od katerih nekatera že obstojajo čez 40 let.

Društva so bila zgrajena z velikim trudom in ljubeznijo za ohranitev materinega jezika. Pod svojo streho so sprejela veliko članov drugih narodnosti, kateri so ravno tako pomagali in so še danes člani. Organizacije niso nikoli namerno razdvajale Slovence v Viktoriji. Nasprotno - s slovensko cerkvijo so društva sodelovala od prvega blagoslova prostorov pa še do danes. Društva in S.S.O.V so predstavljala Slovence kot narod že vsa leta na kulturnem in športnem polju. Pomagala so pri osnovanju radijske oddaje 3EA - sedanje SBS, 3ZZZ in letos tudi finančno podprla 3YYR v Geelongu. Prav v društvenih prostorih širom Viktorije so se začele prve slovenske etnične šole, katere so še danes. Brez začetka teh, danes slovenske maturre ne bi bilo. Vsa društva - organizacije imajo vodilne odbore izvoljene vsako leto od svojih članov. Na volitvah dajo člani pravice in zaupajo odgovornost vodilnim odborom, da odločajo in postopajo čez leto v dobrobit društvom. Na teh letnih volitvah člani izrazijo svoje želje, katere odbor poizkusi izvesti. Društva so vedno pridno in skrbno delala vsa leta obstoja - to se lahko vidi povsod.

Ob času osamosvojitve Slovenije so društva tudi pripomogla in sodelovala; ne z demonstracijami ampak z neštetiimi podpisi svojih članov in z neštetiimi pismi avstralski vladi za pripoznanje Slovenije. Ravno ob tem času pa so se nekateri člani društev z nekaterimi ostalimi Slovenci povezali v organizacijo S.N.S (Slovenski Narodni Svet) s sedežem v verskem središču Kew. Skupno smo stopili in organizirali nabirko v pomoč Sloveniji. Pokazali smo vsi, da lahko sodelujemo. No, ta organizacija (S.N.S) še danes pridno dela. Nekateri pravijo, da je politična organizacija, nekateri pa da ni. S.S.O.V ni še nikoli imel prilike videti njihovih pravil. Do takrat je bil glavni organizator ĩurnej in obiskov S.S.O.V, v primeru turneje ansambla "Ėkart" pa S.S.O.A (Svet Slovenskih Organizacij Avstralije).

Glede obiska ansambla "Ėtajerskih 7" pa sledeče: S.S.O.V planira svoje načrte že leto naprej. To leto je bilo glavno delo in skrb za proslavo 40 let obstoja Slovenskega društva Geelong. Vsa društva so pustila celoten mesec november prost za to praznovanje, kakor tudi nekatera društva izven Viktorije. V zadnjih nekaj tednih pa so ta sporočila, da se na žalost tega slavja (40 letnice Geelongu) ne morejo udeležiti zaradi obiska ansambla "Ėtajerskih 7" (kdo je temu kriv?).

S.S.O.V se zaveda, da je treba najprej poskrbeti za obstoj društev tukaj. Obiski, naj bodo od kjerkoli, pridejo in gredo. Mi, naša društva pa ostanemo tukaj.

Ko je S.N.S (oziroma samo dva člana) uradno sporočil S.S.O.V - 5.2.95, da organizirajo obisk "Ėtajerskih 7" so posamezni odbori društev to debatirali. Predstavniki društev so potem na sestanku S.S.O.V podali odločitve odborov. Odločitev je bila narejena skupno in ne posamezno. S.S.O.V je predstavnik S.N.S takoj povabil na izvenredni sestanek - 14.2.95 -, da se ta stvar čimprej uredi. S.N.S smo zuprosili, da naj prestavijo obisk ansambla v začetek leta 1996. Povedali smo jim, da bomo z njimi polno močno sodelovali pri takratni organizaciji obiska. S.S.O.V je pri tem upošteval tudi želje članov društev na volitvah, da naj se obiski iz Slovenije zaustavijo za dve leti. S.N.S se na to sploh ni oziral. K nam so seveda samo prišli za uporabo

dvoran (čepprav res proti plačilu) za koncerte, za našo delavno moč in sposobnost. Oni so imeli že vse načrte urejene.

Kar se tiče komentarja, da morajo člani odločati glede uporabe društvenih prostorov: je pač tako. Predstavniki in nekateri člani S.N.S bi bili lahko prisotni več na svojih društvih, kateri so še danes člani. Tako bi lahko vedeli kaj in kakšno mnenje je večine članov, kateri garajo in skrbijo za društva, da so vrata še vedno vsem odprta. Po domače rečeno: hitro se kritizira, včasih prav grdo in nepotrebno. S.S.O.V se je zavedal in se zaveda, da je sodelovanje mjno potrebno. Na skupnem sestanku s S.N.S v slovenskem društvu St. Albans 23.7.95 smo, tako je vsaj izgledalo, prišli do sporazuma med nami vsemi - S.S.O.V in S.N.S. Vsi voditelji smo bili zadovoljni. Prišli smo do zaključka, da se neumnosti preteklosti pozabijo, saj je dovolj dela za vse brez kljubovanja in problemov.

No, pa ne izgleda tako. Človeka kar strese, ko izve, da je S.N.S na 1.10.95 še prav neprimerna pisma pisal oblastem v Slovenijo. Ogovarjal je določeno društvo v Melbournu, določene osebe in predstavnika slovenske oblasti v Avstraliji. Tudi na slovenski oddaji 3YYR v Geelongu je predsednik S.N.S podal svoje enostransko mnenje.

Ali je to res lepo? Žalostno je a resnično. Upamo, da boste vsi vsaj malo bolj razumeli to celotno stvar, posebno pa člani društev. Če, kaj kaj kakšnega zanima, prosimo, vprašajte za to določene osebe. Dobili boste resničen in pravičen odgovor. Člani društev pa naj malo več sledijo, kaj se dogaja pri njihovih organizacijah in jim naj nudijo pomoč pri obstoju.

Zakaj ustanavljati nove organizacije? Skoraj bo pol stoletja odkar slovenska društva delujejo na kulturnem in športnem polju, negujejo slovenski jezik in navade in predstavljajo naš narod v novi domovini.

No, jutri je pa zopet novi dan in upanje za boljšo bodočnost in prijateljsko sodelovanje.

Predsedniki:

S.S.O.V - G.Karl Bevc

S.D.M - G.Franc Jelovčan

S.D. "Planica", S'vale - G.Matija Cimerman

S.P.S.K "Jadran" - Ga. Slava Crooks

S.K.S.D "Ivan Cankar" Geelong - G.Franc Kolenc

S.S.D, St. Albans - G.Alojz Blatnik

S.D. "Snežnik" Albury-Wodonga - G.Henrik Šajn

A LIFE-TIME OF MEMORIES

For anyone who is sitting at home, contemplating going on a trip overseas - either to Slovenia or somewhere else - Sonia and I have only one thing to say...Do It!

Sonia and I left for an eight month holiday to the States, Europe and the U.K. It turned out to be the best two and a half years of our lives. We saw things and did things that you never thought you would ever see or have the courage to do.

The U.K really became home for us after a year and a half and the English people really are great. A lot of people find them rude or conservative but once you get to know them they're so friendly and lovely.

Americans on the other hand are totally different. We did meet some nice Americans, but on the whole they really are like you see them in the movies. But we did have a great time and the States has some incredible natural beauty - which unfortunately gets lost in the crime and violence you see on the news.

Europe was awesome and some of the people we met while back-packing really will be friends for life. It was great to be in Slovenia to see all our relatives and to get some good old Slovenian cooking which we missed.

We think everyone should get out there and experience other countries and cultures, even if it is just for a short time because it really is a once in a life time experience. I know it is one we will never forget .

Sonia Rotar and Wendy Lenarcic.
SKLAD - SKLAD -

Gospod Emil Lagondar \$70.00

Gospod Franc Kodrič \$10.00

*Obema darovalcema iskrena
hvala za pomoč pri tiskanju
te številke Novic.*

Question: What do get when you put a Pajero 4WD with a 15ft Regal Caravan then add two adventure seekers, a road map and Slovenian heritage?

Answer: Australia's answer to a Slovenian version of the Leyland brothers(sisters?) or Alby Mangels meets Malcolm Douglas via the Birdsville Track in Crocodile Dundee land.

How many of us book a "holiday" to Slovenia and come back exhausted and poor? Have we really seen and explored enough of our own country? Two of our Planica members, Anna and Tony Vrisk always had a dream that they would explore Australia at their leisure. In recent years, they have both retired and decided 1995 was the year for the adventure of a lifetime. So with the caravan hooked up to the new Pajero, they set off very early on Sunday 23rd April.

The first destination was Albury, the Slovenian Club of course, where they joined the "rojaki" from Melbourne on a pilgrimage to Bonegilla. From there they travelled through central NSW, Parkes, Coonabarabran and made a stop at Moree for a few days to rest in the "toplice". It was then on to Toowoomba, Queensland and a weeks rest with friends in Brisbane.

Soaking up the sun and fishing were high on the priority list at Fraser Island where Tony spent his birthday on a 4WD trek/adventure trip. Following the Capricornia Coast through Pialba, Bundaberg and Rockhampton, they reached Mackay - sugar cane territory. While winter set in in Victoria, the Vrisks headed even further north to Proserpine, Airlie Beach the Whitsunday Islands, Townsville and Cairns. Enjoying tropical temperatures, they made trips to exotic islands, the Great Barrier Reef, the Kuranda Scenic Railway and the Daintree Rainforest.

Leaving the caravan in Cairns, they joined the RAAF Roulettes and the entire population of Cooktown to celebrate their 225th Anniversary of Captian James Cook's landing to repair their ship The Endeavour. It was a wild weekend with

many "amber Sandwiches" being consumed and the tropical heat causing many (male and female) to strip their t-shirts off. Such fun and frivolity had to come to an end and soon it was time to hitch up the caravan and travel back down the coast to Cannonvale near Airlie Beach. Days were spent conversing with permanents at the Mountain View Caravan Park where Frank and Hazel treated them as "one of the locals", they went fishing for "the BIG one" and enjoyed lazy mornings, sleeping in "til late".

After two weeks, their daughter Katrina, arrived with 31 high school students who were on a School Tour for a fortnight. It was a great opportunity to catch up on the past $2\frac{1}{2}$ months which had passed and even the oven in the caravan was switched on to cook up its first roast.

Saying goodbye again, Katrina headed south while Anna and Tony travelled west to Emerald, Sapphire and Rubyvale to foss-ick for garnets and sapphires. They then travelled to Longreach, birthplace of Qantas and on to Winton where "Waltzing Matilda" was first sung 100 years ago. The hottest place in Australia (51C Jan '95) Cloncurry was also on that stretch of road which also took them through the dusty mining town of Mt. Isa.

It was time to say goodbye to Queensland and welcome the dusty, dusty landscape of the Northern Territory. Three Ways near Tennant Creek brought them to the highway which led to Darwin. A couple of weeks were spent in our northern-most capital which was preparing for VP Day. They wandered around the East Point Museum, old Darwin Gaol, Diamond Beach Hotel Casino and admired the navy war ships in the harbour.

Just south of Darwin the road led them to Jabiru, on the edge of the Kakadu National Park, Nourlangie Rock, Jim Jim Falls, Yellow Water and the uranium mines. The intrepid adventurers also visited Adelaide Falls, Katherine and Gentree where again they fossicked and hoped to come home millionaires.

With dust billowing behind them, they tackled the 3 day journey on the perfectly straight highway to Alice Springs. There they visited a friend, a 2nd generation Slovenian, who may be the only Slovenian there. While they were there, they tested out the didjeridu's and shared a drink or two with the natives but also had time to visit the natural wonders such as the Macdonnell Ranges, Ayres Rock (Uluru), The Olgas, Simpson's Gap, Stanley Chasm and King's Canyon.

It was time to say "nasvidenje" to the north and start heading further south into Coober Pedy with an interesting

landscape - more like the moon - with underground dugout houses and opal mine shafts everywhere. They passed the Flinders Ranges and went through Port Augusta, Broken Hill (NSW) and then to Mildura and Bendigo.

They surprised everybody by arriving back 4 days early because "je bilo mrzlo". So by the time they drove into their driveway in Clarinda on Sept 9th, they had been away close to 5 months, made a grand total of 20,000km and were full of wonderful stories and fond memories of the places they visited and the great friendships they made with other travellers. Now, looking through the many photo albums, they both say "to je čudovita dežela" and are planning their next trek - to the west!

SOME TIPS FOR TRAVELLING AROUND AUSTRALIA

- *Look for information centres so you don't miss the sights
- *Take your time! 3½ months minimum to really do it properly
- *Not too big or small caravan with light truck (8ply) tyres
- *Car (6cyl) or 4WD in good condition. A/C an advantage.

- *Tank of drinking water
- *Look for bush camps which are cheaper \$5 toilet/shower toilet only free
- Best time: Mar-Sept

↓ Aah... Pictures from the scrap
this is the life!

↓ Adelaide

Steckman's Hall
↓ of Fame, Longreach

a million
may never g
back to
Melbourne

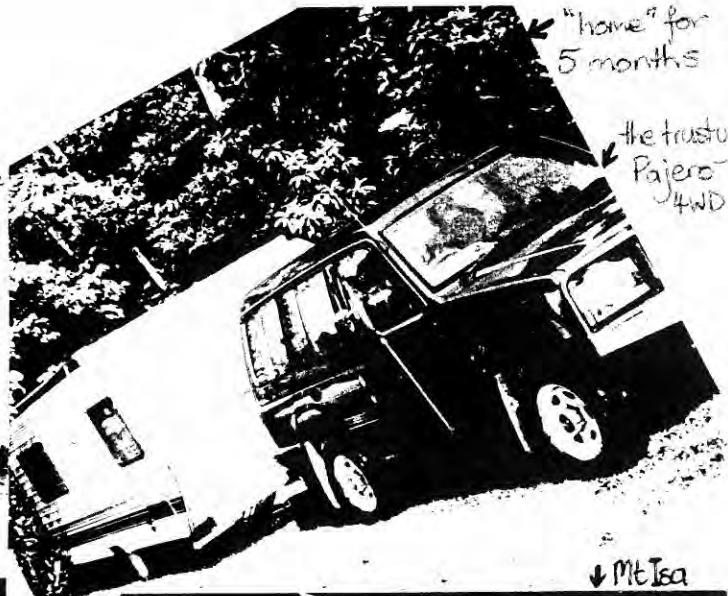
books:

de River

"home" for 5 months

the trusty Pajero 4WD

↓ Mt Isa

**Slovenians
are making
their mark in
the Community
in more ways
than one.
Here's just
a couple
of examples
of what we
found in the
Waverley Gazette!**

The perfect tomato?

by TONI LEA

A MULGRAVE man who has grown a new type of tomato shaped like a capsicum looks poised to make a fortune.

And the "alka" tomato is also set to revolutionise sandwiches by eliminating the frustrating problem of soggy bread.

Alojz Kastelic said the tomato was solid, fleshy and without the jelly-like consistency which turned sandwiches to mush.

Major seedling growers and supermarket chains are already placing bulk orders for seeds and boxes of tomatoes.

Six years ago Mr Kastelic, 62, decided to try cross-pollinating a roma tomato with a capsicum.

Although he had always grown a thriving vegetable patch in his back garden, he was not an expert at propagating plants.

But his amateur experiment resulted in two tomatoes which were shaped like capsicums.

He ate one and liked the taste. The other he kept for seeds.

"They have an excellent taste, sweeter than normal tomatoes depending where they're grown," he said.

"I didn't want to say anything to anyone because I didn't want to be the laughing stock."

In the ensuing years he kept sowing the seeds and the plants continued to yield the oddly-shaped tomatoes.

Last year he registered his discovery to ensure his rights to the plant variety.

And this year he has grown the plants commercially for the first time. His home and garden are brimming with tomato seedlings and he is negotiating with farmers to grow the plants.

His tomatoes, which grew "more or less by accident", had met with a very enthusiastic response, he said.

A major home-hardware retailer was so impressed, he was told he had a fortune in his hands.

He also has been told that scientists have unsuccessfully tried to cross-pollinate tomatoes and capsicums for many years.

"They said the genes of capsicums and tomatoes are two different genes and don't mix, like human blood and animal blood," he said.

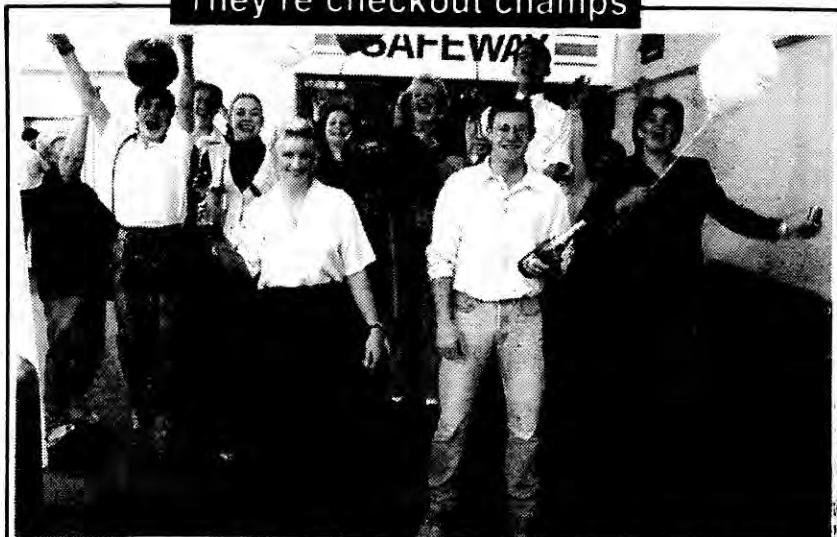
A retired engineer, he believes nothing tastes better than home-grown fruit and vegetables.

Meanwhile, Mr Kastelic is also about to release a device he invented — a temperature indicator which will save energy and water when cooking.

Set to revolutionise sandwiches: Alojz Kastelic with his creation. Picture: JIM STIRLING

They're checkout champs

SAFeway checkers Jackie Hoy and Tony Lenko from Waverley Gardens Shopping Centre have topped the district for speed and accuracy at the checkout.

The two, pictured with the Gardens cheer squad, were put to the

test against competitors from 14 other local stores. They made it through to the state finals, held last Thursday.

The Waverley Gardens cheer squad got to the state final, which was held on the same night.

**S. BRNE
CARPENTER**

EXTENSIONS
RENOVATIONS
AND NEW HOUSES

FREE QUOTES

Ph: 763 4113

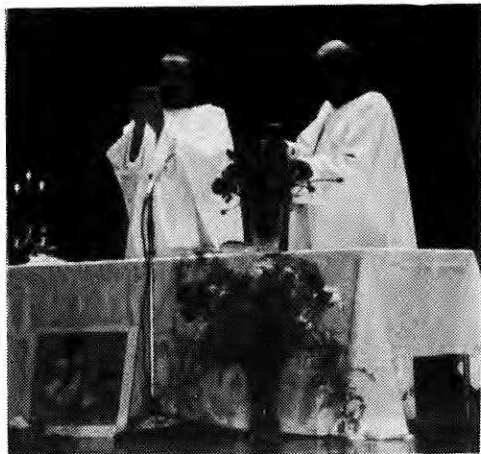
JOŽE KRNJAK

Painter & Interior Decorator

WALL PAPER HANGING
ALL TYPES OF TILING

22 CLARENCE ST.,
WANTIRNA SOUTH.

Ph: 801 3419

V nedeljo 29.okt.95. smo imeli na Planici zopet tradicionalno kosilo z nadaljevanjem sv. maše p.Toneta in p.Bazilija.

Na ta dan se še posebno spominjamo tukajšnjih članov in prijateljev,ki so že v večnosti in dragih domačih v Sloveniji. Skupna molitev nas zbliža ne glede na razdaljo ali okolje kjer prebivamo.

Ob spremljavi orgel Lidije Lapuh smo vsi skupaj prepevali stare cerkvene pesmi. Po konč-

ni maši smo se ob lepem sončnem vremenu podali proti Springvale pokopališču. Kot že običajno,smo najprvo vsi skupaj molili pod hrastom, zatem pa sta Patra vsak po svoji strani odšla pokropit grobove. Vsako leto nova solza,vsako leto novi grob.

Najlepša hvala p.Tonetu in p.Baziliju,ki sta nam tudi letos izpolnila to željo. Hvala tudi vam,ki ste se spomnili tistih,ki jih ni več med nami.

Ob tej priliki želim tudi vsem blagoslovljene Božične praznike,ter zdravja in veselja v novem letu 1996. Spominjamo se tudi tistih,ki se ne počutijo najboljšje in, ki so osameljeni.

SPOMIN...

S prav posebnim občutkom v srcu se sklanja nad grobom ljubljene osebe in prižiga svečko. Opazuje plamen. Kakor bi njegovo plapolanje poganjalo uro, se misel vrača v preteklost. Leto za letom, desetkrat nazaj, dokler ne oživijo spomini: otroško brezskrbne ure v njenem naročju, mladostni spori, prvi pogovori o smislu življenja, skupne molitve... Vsak od nas bi lahko po svoje zapisal zgodbo, svoje spomine, ki leto za letom oživljajo. Toda naj bo leto ali dve, več deset let ali samo nekaj dni - običajno v naših mislih oživijo slike lepih dogodkov. Slike trenutkov, za katere velja ocena "SPLAČALO SE JE ŽIVETI IN BI NANJE PONOVRNO STAVILI". To so trenutki, ki jih umrli niso živeli zase, marveč za nas, saj iz njih črpa svojo moč naš pogled prihodnosti. In za koga trenutke sreče živimo mi? Samo zase? Ja, tudi, pa vendarle v večji meri za tiste, ki bodo ostali za nami, se sklanjali nad grobovi in prizigajoč svečo obujali spomine. To je krog življenja in spominov.

Prijatelji! Naj sveče prižgane na grobovih postanejo znamenje prebujajoče se polnosti življenja v naših dusah. Zarja, ki nam sije onkraj groba je znanilka upanja in smisla, ki so ga pred nami živeli tisti, ki smo jih imeli radi.

Naj se naše solze žalosti in obupa ne posušijo zato, ker čas celi vse rane, ampak zato, ker bomo zavestno pritrdili kar nam ponuja življenje.

Verą. B.

Želje, da bi bila Helena zopet med "nami" so se uresničile, saj nas je že za kratek čas obiskala z svojimi sorodniki.

DAN BREZ VEČERA

Ne vem jo jaz
ne veš jo Ti,
kdaj tista bode
tožna prišla ura,
ne slutiš dneva
v njemu ure,
ne veš kdaj dan
se pisal bo,
ko bode - brez večera.

Ivan Lapuh

SLOVENIAN
BISHOP
VISITS
PLANICA

1.12.1995

SV. MIKLAVŽ

PRIDNI BOMO

Se morda nameravate kmalu poročiti?

Igram in pojem za poročne obrede - slovensko ali angleško.

Ob prostem času poučujem glasbo.
Dobrodošli začetniki.

Lidija Lapuh
Telefonska številka: 9799 3984

Če si zaželite oddiha za teden ali več v poletnih sončnih dneh ob morski obali na Cowes - Philip Island, vam je po zmerni ceni na razpolago (v najem) tri sobna hiša od 15. decembra 1995 do konca januarja 1996.

Za informacije pokličite na številko: 059 97 1689

Nespoštovanje - uničeno sodelovanje -
(communication break down.)

Z velikim veseljem, navdušenjem in z dobro voljo smo pričeli avstralski Slovenci graditi svoje skupne domove, si ustvarjati organizacije za skupno sodelovanje in kramljanje v domači besedi.

Pred leti smo vse to začeli s spoštovanjem eden do drugega. Nekateri klubi so že praznovali dolgoleten obstoj. S ponosom se spominjamo različnih obletnic.

Ravno sem brala v "Mislih" o že 21. mladinskem koncertu v Sydney-u. Lepo je videti našo mladino, da že toliko let nastopa, se uči in trudi, da nadaljuje in tako obdrži navade svojih staršev - nas, -slovenski jezik in kulturo, da se v tem divjem svetu ne pozabi in zgubi.

Sama, kot dolgoletna učiteljica v klubu, verskem središču in v sobotni šoli slovenskega jezika, sem zelo ponosna, koliko otrok - mladine je šlo skozi vrata razreda, kjer sem poučevala ali pa prirejala kulturne nastope in koncerte.

Še vedno se srečujem s tistimi študenti, kateri zatrjujejo, da jim je žal, da so že odrasli; toda, tudi sedaj pomagajo vleči verigo slovenstva s svojim sodelovanjem in navajajo svoj naraščaj - naše vrnčke na pot s katere prihajajo njihovi starši, to smo mi. Da, ponosna sem, in tako bi morali biti tudi vsi tisti, ki so prišli preje ali pozneje iz naše rojstne domovine.

Imamo priliko, da slišimo našo mladino tudi na radiu dvakrat tedensko, na različnih koncertih, nastopajo tudi med drugimi narodi, oblačijo narodne noše v vsakdanje šole ter razlagajo zgodovino ali običaje Slovencev, kar pa vsi občudujejo in spoštujejo naše navade, plese, pesmi in podobno.

Sedaj se pa že sliši, da bo slovenska oddaja tudi na TV ekranu, na kar že nekateri nestrpno čakajo, da bi sodelovali. Pomagajmo jim, bodimo jim za v zgled in pomoč!

V predzadnji številki "Glas Slovenije" sem pa prebrala poročilo -bolje rečeno "kritiko" na mladino in tudi ostale.

Poročevalka - pisalka omenja o točkah, kako lepo so bile predstavljene in prikazane, koliko jih je bilo, kdo vse je nastopal, izpustila je pa nekaj artistov -namerno ali nenamerno? Kritizirala vse tiste, ki jih ni bilo. -Kateri pa so to? Folklorne skupine? Koliko jih je skupaj spravila oseba, ki sprašuje, kje so?

Morda je premalo med publiko, da bi vedela, da to je ogromno delo, -neplačano, nezaslužno in od nekaterih nespoštovano.

Danes smo v dobi demokracije, v dobi, kjer vsak lahko odloča - tudi mladina. Ali se je pomislilo, da mnogo družin ne zmore dolgega in dragega potovanja, posebno še z več številno družino, da je nekdo ravno zbolel in tako je konec nastopa. Večurne vaje tu in tam niso poceni. Večje folklorne skupine nimajo velikokrat kje vaditi, če ravno zastopajo klub ali organizacijo.

Mnogi se pa tudi nočejo družiti in slediti našim stopinjam, zakaj, vse preveč je medsebojnega nespoštovanja kot med klubi, tako med posamezniki. Mladina je v današnji dobi razgledana ima svoja mnenja in tako odločbe. Še manj pa bodo z nami, če jih bomo zmerjali in očitali kaj so naredili za klub. - Bali se nas bodo in se tako odstranjevali in odtujili.

Moje mišljenje je, če je mladinec ali mladenka bil -a kdaj na odru, je že doprinesel -a nekaj za našo skupnost.

Mladinski koncert je ravno v takem času, ko je mladina najbolj zaposlena s študijem, saj se bliža konec šolskega leta, posebno VCE študenti - šoloobvezne excursije (izleti) in podobno.

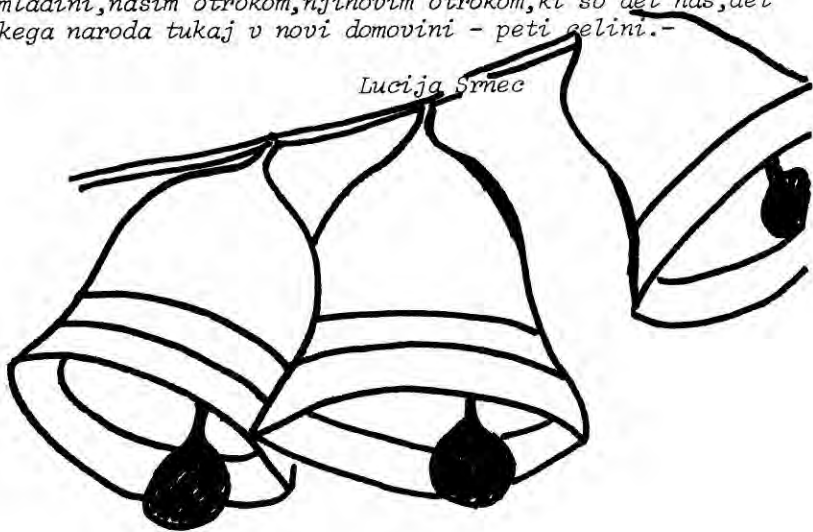
Naša mladina je vredna spoštovanja in jo moramo upoštevati kot odrasle, saj se pripravljajo na pot samostojnega življenja.

Torej pomislimo, kaj izrečemo, kako izrečemo in koga bomo užalili.

Vsako, če še tako majhno delo in sodelovanje v prid naši slovenski skupnosti, ki jo mladina naredi, bi morala biti z veseljem sprejeta in visoko upoštevana. Komu bomo zapustili naše delo, naše navade, našo zgodovino?

- Naši mladini, našim otrokom, njihovim otrokom, ki so del nas, del slovenskega naroda tukaj v novi domovini - peti celini. -

Lucija Srnec

ZA NAJMLAJŠE

Miška je šla k čevljarju

Nekoč je bila miška, pa je lezla skozi plot, pa si je trebušček pretrgala. Potem je šla k čevljarju in ga je prosila, da bi ji trebušček zašil.

Čevljar je rekel:

— Daj mi masti!

Potem je miška šla k svinji in je rekla:

— Daj mi mast!

Svinja pa je rekla:

— Daj mi koruzo!

Potem je šla miška h koruzi in je rekla:

— Daj mi en storž!

Koruzi pa je rekla:

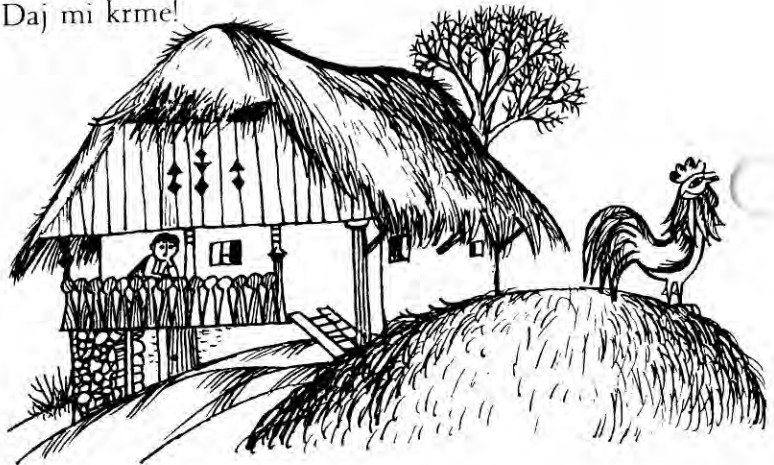
— Moraš mi dati mleka, da bom rasla!

Miška je šla h kravi in je rekla:

— Daj mi mleko!

Krava pa je rekla:

— Daj mi krmel!

Miška je urno vzela koso in je šla kosit travo. Nato je dala kravi travo, krava je dala mleko, z mlekom je poškopila koruzo, koruza je dala koruzni storž, storž je dala svinji, svinja ji je dala mast, z mastjo je tekla k čevljarju in čevljar ji je zašil trebušček.

Potem je miška še enkrat lezla skozi plot in si je spet trebušček pretrgala...

- TRMASTI OTROK -

Neka mlada mati toži, da je njen sinček "edinček" takšen, da bo že vsem kmalu zrasel čez glavo.

"Pa ima komaj tri leta. Nobena beseda več ne zaleže. Vse mora imeti, kar hoče. Če mu ne ustrežem, se začne tako jokati, da se mi že kar smili. Potem si pa mislim: No saj je še samo otročiček - revček ne razume. - Tako stanje postaja vsak dan huje - večje zahteve, - jaz pa vedno slabotnejša in popustljiva."

Mnogo je takih mamic, ki so premeheke do svojih edinčkov. Vzgoja otroka se že začne v zibelki. Sedaj bo težje spraviti red na pravo pot, ker otrok že ve, da bo pri ljubi mami dobi, kar si bo poželet.

Toda je še vedno čas. Naj se vam otrok ne smili, bolje bo sedaj trdo prijeti za sadiko, ko se še da upogniti, ko pa pozneje, lahko se prelomi in škodovalo bi otroku vse življenje. Življenje je trda pot.

Imejmo potrpljenje z otrokom; zlepa z ljubeznijo, z dobroto, da bo otrok spoznal, da mu hočemo dobro in da nam je hudo, če ne uboga. Biti moramo dosledni, da otrok vidi, da ne nehajo in bo storil, kar smo mu ukazali. Biti moramo odločni, ne pretrdi, če ne gre zlepa, mora biti seveda tudi kazen. Po vsaki kazni ga je treba poučiti. Otrok mora vedeti zakaj je bil kaznovan. Nesmemo biti nervozni in se moramo obvladati. Tudi v graji in kazni naj otrok čuti našo ljubezen in skrb.

Pogumno začnimo! Bodimo dosledni in vstrajajmo!

L. Srnec

We continue with the serialization from the book titled "SLAVINA".

L.Sluga.

Nekdaj je ljudstvo na Pivki sploh veliko trpelo vsled vojsk. Posebno Benečani so bili prava nadloga za te kraje. Dne 15. avgusta 1331. je stala v Slavini vojna četa patrijarhova. Poveljnik ji je bil Karlevarij de la Turre¹⁾. Tudi Turki so po teh krajih divjali in počenjali grozovitosti. Turki so bili na Pivki l. 1522., 1523., 1539., 1564. Vojaki so bili v Slavini tudi v 18. stoletju. V mrtvaški matici beremo: »21. februarja 1714. je umrl španski vojak regimenta Novara ob 5. popoldan po odhodu kompanije».

»Dne 7. oktobra 1735. je bil vojak Pavel Kotnik po nesreči preboden od svojega tovariša.« »Dne 26. junija je bil župan Andrej Kalister od vojaka skozi grlo z mečem preboden in je takoj umrl.»

Novjše čase so bile že večkrat vojaške vaje na Pivki v slavinski okolici, kar priča, da je pivška dolina zelo pripravna za vojaške vaje.

Da je na Pivki kraški svet, o tem najbolj pričajo podzemeljske jame in votline ali podmoli. O svetovznani postojnski jami, ki je nekdam spadala v okrožje slavinske župnije, ne govorim. Našteti hočem le jame, podmole, kar jih je v sedanjem okrožju slavinske župnije.

Na rakiškem skupnem svetu je hrib Grmača, na njem razvaline, pozna se groblja. Pod hribom sta dve votlini, ljudje pravijo »golobinji«. ²⁾ brez posebnega imena, ena seže do staroavškega gozda.

Na roškem svetu je podmol Grčicevec, v njem je voda; sv. Janeza podmol jama pri hribu; na žejškem Vodna jama; na Malem Vlačnem pol ure od Trnja »Zobova jama«. V to jamo so pred leti vrgli živega psa, kateri je pisel v četril ure oddaljeni »Podmolu« in od tam na prsto. Takih jam je še več. Ugotovo se v kateri nahajajo kapniki. Tako n. pr. je v »Podmolu« neki Trnjan našel lep, malemu otroku podoben kapnik³⁾.

Št. Peter.

Zemlja na Pivki je podobna rešetu, ki je narobe položena v skaf. Če naliješ vode v skaf, teče voda skozi luknje v rešetu toliko časa, da seže voda v skafu do dna rešeta, potem šele se dvigne nad rešetom. Tako požira vodo tudi pivška zemlja. Morda odtod ime »Pivka«, ker zemlja pije vodo, ravnotako ime vasi Žeje, ker je zemlja žejna tam. Ob majhnem deževju voda izgine v zemljo kakor skozi rešetom. Le ob večjem deževju narastejo potoki in reka Pivka in prikažeta se dve jezери. Voda se ulije čez njive in travnike ter napravi veliko škode.

Jezeri sta dve, kakor sem omenil, Petelinsko in Pališko jezero. Oboje ima lastnost Cirčniškega jezera, sedaj ga ni, sedaj je. Petelinsko jezero je slabe pol ure od Trnja pod sv. Trojico. Dolgo je komaj 20 minut, široko še manj. V njem imajo Petelinci senožeti. Pripoveduje se, da je nekdam bilo trnjsko, pa pa so se ga polastili Petelinci. Prišlo je do pravde. Petelinci so morali prisesti, da je jezero njihova last. Prisega se je vršila na licu mesta. »Ali prisežeš, da stojiš na petelinski zemlji?« slovesno vpraša sodnik zastopnika Petelincev. »Prisežem«, odgovori Petelinc in je prisegel. Da bi si bil pa olajšal vest, nasul je bil doma petelinske zemlje v čevlje, na vrh položil petelinovo pero, in se obul. Ko je prisegal, stal je res na petelinski zemlji. Jezero je sicer postalo petelinsko, a mož, ki je po krivem prisegel, si z zvijačo ni olajšal vesti. Pravijo, da je po smrti strašil ondod in si nihče ni upal tam po noči hoditi. Pravljica še živi, a strah pred »strahom« se je izgubil.

Še druga pravljica se pripoveduje o Petelinskem jezeru. Pod Vlačnem, kakor pravijo, je stala nekdam vas. Še zdaj se pozna, da so nekdam bivali tam ljudje. Tudi ime samo o tem priča, ker pravijo temu kraju »Vasišče«. Bilo je na sv. večer. Vsak hoče biti pri polnočnici. Tudi z Vasišča so šli, kateri so le mogli. Doma so ostali samo otroci in slabotni in stari. Ker je bilo Petelinsko jezero zamrzjeno, so jo udarili kar naravnost čez led proti župni cerkvi v Slavino. Na sredi

jezera se jim udere led, in vsi so se pogreznili, in ni jih bilo več nazaj. Kar jih je bilo ostalo doma, so se naselili potem po bližnjih vaseh.

Valvasor piše o jezeru, ki da stoji poldrugo miljo od Postojne proti Reki pri vasi Rakitnik. To jezero, pravi, ni niti veliko niti globoko («weder sonderlich gross, noch tief»). «To jezero ima svoj izvirek v Pivki. V njem je veliko ščuk in linjakov in po zimi strašno veliko divjih rac.» («Dieser See hat seinen Auslauf in der Poykh. Hat Hechte und Schleyen und zur Winterszeit mächtig viel wilde Enten.») Pri vasi Rakitnik, pol ure od Postojne, ni nobenega jezera. Pač pa je pod Staro vasjo pri Postojni izvirek, ki se obrača proti jugu vzporedno z železnično progo v Rakitnik in se imenuje Rakiški Stržen¹⁾. Pri ti vasi nad cesto napravljajo veliko lužo, preden se združi s Pivko. V jami tega izvirka, katerem pravijo ljudje, da je v zvezi s Cirkiškim jezerom, so se res nahajale ribe, ki jih omenja Valvasor. Voda jih je ob deževju metala iz izvirka. Ker pa se je ob takih prilikah razlivala po lepih travnikih in napravljala veliko škode, so zasuli jamo s kamenjem in gručtem. Toda vode niso s tem zajezili in ustavili, le ribe ne morejo več skozi zasip. Najbrž je Valvasor mislil na Rakiški Stržen, ko je pisal o jezeru poldrugo miljo oddaljenem od Postojne proti Reki, ni mu bilo pa menda znano Petelinsko jezero, in tudi Pališko ne, ker ju nič ne omenja. Pališko jezero je blizu Paličja in še manjše kot Petelinsko. V njem imajo Paličani svoje senožeti. Voda se odteka pod zemljo v Trnjski Stržen.

Edina večja voda v župniji je Pivka, po kateri se ves ta okraj tako imenuje, od Knežaka do Št. Petra Gorenja, od Št. Petra do Postojne Dolenja Pivka. Vseh manjših izvirkov Pivke pravzaprav ni mogoče določiti, poglavitni pa so: pod Kalcem, Mišjek med Parjem in Klenkom, kateri je blaten in travo močno ponesnaži, Stržen nad Trnjem, Izvirek nad Ambrožičevim mlinom in Stržen pri Rakitniku. Kadar je veliko deževje, navadno v jeseni, pridere iz zemlje na več krajih in v kratkem zalije travnike, po katerih si je naredila tudi strugo; se vali skozi Trnje pod Nemško vasjo, sprejme Selški potok, ki priteče od jugozahoda skozi Selce, se zavije proti Žejam; pod Žejami se ji pridruži potok Slavinsček prihajajoč iz slavinskih hribov, se vali blizu Prestranske postaje proti Matenji vasi, izpod Orehka v Mrzle jame priteče vanjo Porečnik, zavije pod vasjo proti Zalogu, sprejme potok Stržen, ki izvira pod Staro vasjo in je baje v zvezi s Cirkiškim jezerom, ter se vije dalje proti Postojni. Onkraj Postojne se izgubi pod zemljo, kjer jo zopet dobiš v postojnski jami. S Pivko je taka kakor s prejšnjimi jezeroma, sedaj je ni, sedaj je. Spominjam se, ko sem zjutraj šel čez travnike mimo Trnja v Paličje²⁾ maševat po suhem, nazaj grede sem pa že bredel vodo do kolena. Pride le ob velikem deževju in ostane čez zimo, a tudi po zimi večkrat usahne. Spomladaj se navadno posuši in se umakne setvi in žetvi. Veliko nadlogo dela in dosti škode napravi pa takrat, kadar po leti dolgo dežuje. Razlije se čez travnike in polje, ali pa odnese celo pokošeno travo. Zlasti okoli Trnja in Klenka napravljajo veliko škode.

Kakor je časi vode preveč, tako pa je je ob veliki suši premalo. Reveži ljudje, uboga živina takrat! Po celo uro daleč jo morajo dovažati v sodih, a prej ko pridejo na vrsto, morajo čakati in čakati, vse polno voz je že okrog studenca! Največ jih ob taki sili zalaga z vodo studenc v Repljah in pod Gradcem. Celo s Knežaka pridejo po vodo, Kočanci, Slavinci in Žejanci so hodili ponjo v slavinske studence, dokler niso imeli vodovoda.

Ti studenci so: v Velikem in Malem potoku, v Mrzleku, Jaževnik in Pravšček. Na Koškem blizu Prestranka je studenc Mitnik, na Rakiškem studenc «pri jelšah», na Prestranskem blizu Št. Ivana Curek, na Grobiškem Kosmatec, v trnjski duhovnji ni studencev. Silno potrebno je, da tod vasi dobe vodovode.

Vas Selce se je prva preskrbela z vodovodom jeseni l. 1895. Napeljan je iz treh studencev. Iz studenca «pod Jezom» 100 m in iz «mala studenca» 30 m proč je napeljan v studenc «pod Matonkom» in odtod v vas. Malo preden se pride v vas na hribu, je rezervoar. Cevi so iz litega železa, naročene pri Greinitzu v Gradcu. Velika pipa je sredi vasi, manjša pri cerkvi, nekaj gospodarjev si ga je dalo napeljati v svoje hiše. Vodovod je dolg 800 m. Delo je vodil inženir Kovač. Veljal je 4.500 fl. Podpore je dala država 1.800 fl, dežela 1.500 fl, 1.200 fl so dali Selčani po davkih.

L. 1905 so dobile vodovod vasi Slavina, Koče in Žeje. Napeljan je iz studenca Jaževnika v Mrzleku. Načrte je napravil deželni stavbni svetnik Ivan Sbrizaj, delo pa izvršil Rečan Sirola. Stroški so bili proračunjeni na 53.600 K. Država je prispevala s 40% K 21.440, dežela s 25% K 13.400, 35% K 18.760 so morali plačati udeleženci. Prestranska kobilarna je dala 3.600 K, 15.160 K prej omenjene vasi. Vse delo je skupno stalo 60.000 K.

Vas Peteline si je naredila vodovod izpod Osojnice. Tudi Šempeterci bi ga radi imeli, a primanjkuje vode.

Flora v župniji kar nič ne zaostaja za ono v Kranjsini onkraj Javornika. Poleg navadnih rastlin, ki se dobe po vsem Kranjskem, dobe se tudi bolj nenavadne. Od teh omenjam: *Astra montana* in papeževa sveča (*Verbascum phlomoides*).

Divjačine po slavinskih hostah in gozdih se klati še precej veliko. Zajci, srne, divje mačke, lisice se nahajajo tod, a tudi volkovi in celo medved se časi prikaže, risa ni več. Pred kakimi 40 leti je prišel sam presveti cesar na lov v te gozde. Hoja, pod katero so visoki lovci obedovali, je dobila ime «cesarska hoja». Cesarska hoja stoji pod Velikim Vrhom. Izmed tičev, ki letajo tod, omenjam divjo gos in divjo raco, divjega goloba, čapljo, kljunača, pribo, bobnarico.

To be cont.....

Ob praznovanja 40 obletnice
Slovenskega Kulturnega in
Sportnega Društva- Ivan Cankar- Geelong.

Poučno!

*Najvišji vrh v NSW je:
Mt. Kosciusko - 2.230 m;
Najvišji vrh v VIC je:
Bogong - 1.986 m;
Najvišji vrh v Tasmaniji je:
Ossa - 1.617 m;
Najvišji vrh v Queenslandu je:
Bartlefrere - 1.612 m;
Najvišji vrh v SA je:
Woodroffe - 1.524 m
Najvišji vrh v NT je:
Zeil - 1.509 m;
Najvišji vrh v WA je:
Meharry - 1.251 m.*

What do you call a robbery in Peking?
A Chinese take-away

**P. & S. ROB
BRICKLAYING**

*Za vsa zidarska dela lahko
pokličete Pepija ali Stanko
na 795 4108*

*89 Grantham Tce.
Mulgrave, 3170*

Ph: 569 9513

DARKO ERZETIČ

se priporoča

**ZA TERAZZO, MARMOR
IN CERAMIC PLOŠČICE**

Ph: 543 5663 Z.ABRAM

**Delcom Engineering
& Tooling**

Factory 9/26-30 Howleys Rd.,
NOTTING HILL, 3168

OLYMPAC PTY.LTD.

*Expanded Polystyrene
Moulders-Fruit, Fish boxes
Custom Moulding and
packaging*

Factories 4&5, 173 Wellington Rd.,
North Clayton, 3168
Ph: 560 6337
Fax: 560 6730

EURO FURNITURE

Wide range of colonial furniture from Slovenia

Dining Settings Bentwood Chairs

Rocking Chairs Modern Bedrooms

Available at all leading furniture retail stores

EURO TRADING

Trading with Slovenia in chemical commodities,
pharmaceutical products, metals, machinery, sporting
equipment, food products and a variety of other products.

**euro
international
pty.ltd.**

SHOWROOM ADDRESS:

3 Dalmore Drive
Scoresby VIC 3152
Ph:(03) 764 1900
Fax:(03) 764 1461

SYDNEY BRANCH:

2A Bessemer Street
Blacktown NSW 2148
Ph:(03) 671 5999
Fax:(03) 621 3213

Darko Bencich

PHOTOGRAPHER

*For all your photographic needs
Weddings & Engagements our Specialty
Very Reasonable Prices*

Ph: 789 8448

Joe Rozman Frank Rozman

**F. & J. ENGINEERING
PTY. LTD.**

Mould Makers
Steel Fabricators

20 Bando Rd., Springvale, 3171
Ph: 548 1808
Fax: 548 4797

**KARLO ŠTRANCAR
PLESKAR**

*ŽELITE PREBARVATI HIŠO
ALI MENJATI ZIDNI PAPIR*

Ph: 569 8286

Adam Mechanical Repairs

*General Motor Repairs to all
Makes and Models
Performance Tuning
V8 Motor Specialists
Servicing Brakes, Clutches
& Automatic Transmissions*

Adam Katič
Factory 1/6 Steele crt., Mentone
Ph: 585 0424

V.F.L

PANELCARE P/L
ACN 007 152 203

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175
Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219
Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

